

Csütörtök reggel otthonában, a minnesotai Chanhassenben fekvő Paisley Park komplexum liftjében holtan találták Prince-t.

Az amerikai multiinstrumentalista dalszerző és énekes – polgári nevén Prince Roger Nelson – 57 éves volt, a populáris zene egyik legnagyobb ikonja és David Bowie után a második, aki idén elhunyt. Az 1970-es években kezdődő karrierje során Prince több mint százmillió lemezt adott el.

Prince halálhírét elsőként a TMZ amerikai bulvárportál dobta fel – sokan repítették világgá elsőként Michael Jackson halálhírét is –, ami után az információ futótűzként kezdett el terjedni a sajtóban, mígnem a szóvivője egy közleményben az AP hírügynökség kérdésére megerősítette, hogy elhunyt. Jason Kamerud, Carver megyei első seriffhelyettes állítása szerint a rendőri és a mentőegységek 9 óra 43 perckor (magyar idő szerint délután 5 óra 43 perckor) értek a helyszínre. Prince ekkor már nem volt az eszméleténél. Megpróbálták újraéleszteni, de ez nem járt sikerrel. 10 óra 7 perckor (magyar idő szerint délután 6 óra 7 perckor) halottnak nyilvánították.

Prince hetek óta influenzával bajlódott. Magánrepülőgépeinek nemrég Illinois államban kényszerleszállást kellett végrehajtania, hogy kivizsgálják.

A sztárvilágból folyamatosan érkeznek a részvétnyilvánítások a Twitteren. „Óriás volt – írt a Gene Simmons, a Kiss basszusgitárosa, „Rengeteg varázsát veszítette el a világ” – méltatta Katy Perry, „Nem hiszem el” – írta Billy Idol, „Mindannyian a rajongói voltunk” – emlékezett a nyolcvanas évek brit sztáregyüttese, a Duran Duran.

Prince 1958. június 7-én született Minneapolisban. Karrierje az 1970-es években kezdődött, az áttörést azonban csak a 1982-es albuma, az 1999 hozta meg a számára, hogy aztán a következő, 1984-es Purple Rain a népszerűség szinte elérhetetlen csúcspontjára – Michael Jackson és Madonna szintjére – emelje. Ezzel az albummal két Grammyt és egy Oscar-díjat is nyert – utóbbit a legjobb eredeti filmzenéért. Összesen hét Grammyt nyert. A világ egyik legjobb gitárosaként tartották számon. Maguk a virtuózok – Steve Vai, Joe Satriani – is csak elismerően beszéltek róla.

Bár Prince-t többnyire csak a Purple Rainról és az azt követő rengeteg slágeréről ismerik az 1987-es Sign O' the Timestól az 1991-es Creamen át a 2004-es Musicology-ig, hatalmas, műfajokon átívelő tudásával maradandót alkotott a funk, a rock, és a soul területén is. Tehetségét méltatni szinte közhely lett a kritika és a zene világában is. „Ami popból hiányzik, az a veszély” – mondta egyszer.

A kilencvenes években egy időre elhagyta a művésznévet, és egy szerinte a női és a férfi jegyekre egyaránt utaló szimbólumot használt önmaga megjelöléseként. 2007-es minikoncertjét a Super Bowl félidejében az egyik legjobb fellépésnek tartják a hasonló előadások történetében. 2011-ben fellépett a Sziget Fesztivál első esti napján.

Közzétette: Gyapjas Emese
2016. április 22. péntek, 12:34

Prince-t az extravagáns, de az évtizedek alatt sokat szelídül? öltözködési szokásairól – amelyeknek csak az egyik eleme volt az alacsony természetét kompenzáló t?sarkú cip? – éppúgy ismerték, mint a szerz?i jogai vehemens védelmér?l. Egyszer egy koncerten saját feldolgozásban el?adta a Radiohead Creep cím? számát – aztán jogi lépésekkel fenyegetve rendre letiltatta a YouTube-ról az ekkor róla készített felvételeket. – Nem látom be, hogy miért kellene odaadnom a zenémet az iTunesnak vagy bárki másnak. Nem fizetnek érte el?re, és dühösesek lesznek, ha nem kapják meg – magyarázta kajánkodva az érveit. (Több dala volt, amelyet mások dolgoztak fel. Sinéad O’Connornak az ? száma, a „Nothing Compares 2 U” hozta meg az áttörést, a szinte végig falzetten énekelt Kisst pedig Tom Jones adta el? az elektronikus zene egyik úttör?je, a svájci Art of Noise hangszerelése kíséretében.)

Rendkívül termékeny dalszerz? volt. Összesen 39 stúdióalbumot adott ki, és rebesgetik, hogy a Paisley Parkban fenntartott stúdiója még többalbumnyi felvételt rejteget. Úgy tudni, van felvétel, amelyet kifejezetten arra szánt, hogy a halála után jelenjen meg. Nemrég egy New York-i koncerten, a színpadon állva jelentette be, hogy Beautiful Ones címmel írja az emlékiratait.

Ami a színpadot illeti, az utolsó pillanatig játszott. A múlt héten Atlantában lépett fel a Piano & Microphone turné keretében.

„A zene végül is csak zene. És ha jól érzed magad t?le, akkor jó” – vallotta.

(nol.hu)

{module [160]}